

ud paa, at der i Paragraffens 1ste Linie efter „Købstæderne“ indføjes: „samt i Marstal Kommune“, saaledes at denne Kommune nævnes sammen med Købstad- og Landkommunerne, hvoriblandt den hører hjemme.

Til § 11 foreslaas ved Ændringsforslag Nr. 4 føjet et nyt Stykke, som vedrører Formueskatten, og hvis Hensigt er den samme som Hensigten med de øvrige Stykker i § 11: at fastsætte, at man ikke ved Bortflytning fra en Kommune kan unddrage sig fra at yde Tillæget til den Kommune, hvor der opkræves Tillæg til Formueskatten, og hvor man svarer personlig Skat paa Grund af Ophold. Alle disse Ændringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Ole Hansen): Jeg skal indskrænke mig til paa Udvalgets Vegne at anbefale de af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—2 til § 7, Nr. 3 til § 8 og Nr. 4 til § 11 af *Indenrigsministeren* (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sattes det saaledes ændrede Lovforslag til Forhandling.

Vejstrup: Jeg beklager for mit Vedkommende den Forskel i Opfattelserne, som har vist sig at være til Stede ved denne Sags Behandling, en Forskel, som er resulteret i, at der nu foreligger to Lovforslag, et vedtaget i Folketinget og et i Landstinget, som i Virkeligheden er væsensforskellige. Jeg beklager dette saa meget mere, som der jo er stærk Udsigt til, at det Lovforslag, som er vedtaget her i Landstinget, bliver den endelige Lov. Vi faar da i Stedet for en Regulering af Priserne paa de vigtigste Livsformødenheder en Klassedeling af Befolkningen. Man deler i Virkeligheden i Henhold til dette Lovforslag Befolkningen i to Klasser: i formuende og uformuende, i bemidlede og ubemidlede og i ydende og nydende. Og medens der var tiltænkt Sogneraadene en Opgave som prisregulerende Faktor for de vigtigste Livsformødenheder, har man stillet Sogneraadene den Opgave at virke som en godgørende Institution, der, om jeg saa maa sige, skal uddele Almisser til de fat-

tige. Virkningen vil blive, at mange af dem, der skulde hjælpes, ikke vil blive hjulpet af den simple Grund, at den, der maaske kunde have Hjælpen nødvendig, vægrer sig ved at søge Hjælp. Man vil ikke have Fattigmandsstempel paa sig. Jeg haaber for mit Vedkommende, at Sogneraadene trindt omkring vil forstaa, at det i mange Tilfælde vil være nødvendigt, at det er Godgørenheden, der opsøger Trangen, og ikke Trangen, der opsøger Godgørenheden, fordi Trangen i Virkeligheden ikke vil aabenbare sig. Men selv om jeg altsaa principielt er en Modstander af hele det foreliggende Lovforslag, selv om jeg langt fra billiger hverken dets Princip eller en hel Del af dets Bestemmelser, saa er jo Forholdet dette, at det vil kunne afhjælpe Nøden der, hvor den aabenbarer sig. Jeg tror, som sagt, ikke saa meget, at det vil imødekomme Trangen, som det vil afhjælpe Nøden. Men ud fra den anførte Betragtning forekommer det mig, at man trods alt maa stemme for det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren (Ole Hansen): Jeg skal udtale en Beklagelse af de Bemærkninger, vi nu hørte fra det ærede Medlem. Jeg skulde dog være tilbøjelig til at tro, at efter den Stilling, som den højtærede Minister har indtaget under Behandlingen af denne Sag her i Tinget og navnlig i Udvalget, kan han ikke være enig i de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede Medlem. Jeg synes, at det er ganske umuligt. For øvrigt er det ærede Medlems Standhaftighed jo heller ikke større, end at han ikke en Gang tør stemme mod det Forslag, som han kritiserer.

Lewinsky: Til Trods for, at Lovforslaget i den Skikkelse, som det faar efter Flertallets Ændringsforslag, ikke er tilfredsstillende for mig, anerkender jeg dog, at der ved dette Lovforslags Vedtagelse gives Kommunerne Lejlighed til i højere Grad end tidligere at træde hjælpende til overfor dem, der mest trænger, og ud fra den Betragtning vil mine Meningsfæller og jeg stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Bemærkninger, thi det forekommer mig, at hvad det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) sagde, understreger et Forhold, som det ærede Medlem selv har hævdet